

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010273
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212010273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Jána Vanka a JUDr. Ľubici Medveckej PhD., v trestnej veci obžalovanej V. Q. pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej V. Q., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 06.03.2013 sp. zn. 2T/36/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.05.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. d/, ods.3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovaná

V. Q. , nar. XX.XX.XXXX v B., bytom B.,
ul. L. XX,

je v i n n á , ž e :

dňa 08.decembra 2010 v čase okolo 19.30 hodiny v B., pri hlavnej vlakovej stanici po tom, ako B. Q., narodená XX.XX.XXXX, spadla počas tlačenía bicykla na zem a z tašky jej vypadol mobilný telefón značky Sony Ericson W 598 so SIM kartou na číslo XXXX XXX XXX, tak pristúpila k poškodenej a tento telefón, ktorý bol v jej tesnej blízkosti, si prisvojila a uvedeným konaním jej spôsobila škodu vo výške 80 Eur

t e d a :

prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe,

t ý m s p á c h a l a :

prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c/ Tr. zák.,

z a t o s a j e j u k l a d á :

Podľa § 212 ods.2 Tr. zák., s použitím § 38 ods.2 Tr. zák., za nezistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovanú V. Q. (ďalej len obžalovaná) vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 08.decembra 2011 v čase okolo 19.30 hodiny v B., pri hlavnej vlakovej stanici po tom, ako B. Q., narodená XX.XX.XXXX, spadla počas tlačenia bicykla na zem a z tašky jej vypadol mobilný telefón značky Sony Ericson W 598 so SIM kartou na číslo XXXX XXX XXX, tak pristúpila k poškodenej a tento telefón, ktorý bol v jej tesnej blízkosti, si prisvojila a uvedeným konaním jej spôsobila škodu vo výške 80 Eur.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanej podľa § 212 ods.2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods.2, ods.4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s tým, že na výkon tohto trestu obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zák.

Uvedený rozsudok odvolaním napadla obžalovaná, ktorá v písomných dôvodoch uviedla, že prečin krádeže nespáchala, v čase spáchania skutku sa zdržiavala u svedka T. N. spolu so sestrou I. Q.. Poukázala na to, že keď bola konfrontovaná s poškodenou B. Q. ani táto ju neoznačila za páchatelku. Celé obvinenie proti jej osobe vzniklo z umelo vykonštruovanej výpovede L. R., pričom poukázala na ich nehody z dávnej minulosti.

Žiadala krajský súd, ako súd odvolací, o dôkladné preštudovanie spisu.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že nič neurobila, keď sa mal stať skutok bola u švagra, keď tam prišla R. a povedala, že v parku je bicykel. N. tam išiel a ten bicykel odtiaľ zobral. Uviedla, že ona pri bicykli nebola, nič nevidela, ani žiadny mobil, ani tašku a ani peňaženku. Bola na druhej strane vzdialená od bicykla asi 2-3 metre. Uviedla, že chce, aby dostala podmienený trest, pretože sa stará o dve deti, druhá má v base a dieťa, na ktoré do ústavu neplatila, si zobral jeho otec.

Zástupkyňa krajského prokurátora uviedla, že odvolanie obžalovanej považuje za nedôvodné a poukázala na chybu v skutku napadnutého rozsudku, kde je uvedený nesprávny rok spáchania skutku a preto navrhla rozsudok súdu I. stupňa zrušiť a tento dátum opraviť podľa uznesenia o vznesení obvinenia.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné.

Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti,

ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje stanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.. Skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi, ktorými bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaná sa dopustila konania opísaného vo výroku o vine odvolaním napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Odvolací súd však poukazuje na pochybenie súdu I. stupňa v tom, že nekriticky z obžaloby prevzal rok spáchania skutku, keď namiesto roku 2010 uviedol rok 2011, pričom z vyšetrovacieho spisu jednoznačne vyplýva, že skutok sa stal 08.12.2010, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že poškodená B. Q. hneď dňa 09.12.2010 podala trestné oznámenie.

Toto pochybenie, keďže odvolací súd mal splnené všetky zákonné podmienky, aby mohol rozhodnúť sám, napravil.

Toto viedlo k zrušeniu napadnutého rozsudku súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. b/ Tr. por., pretože išlo o chybu v napadnutom výroku o vine.

Vinu obžalovanej mal aj odvolací súd za jednoznačne preukázanú a to aj napriek jej obrane, že na mieste činu priamo nebola, ale bola od miesta činu asi 2-3 metre. Ani odvolací súd nemal dôvod spochybňovať výpoveď svedkyne L. R., ktorá vo svojej výpovedi jednoznačne a nemenne uviedla, že práve obžalovaná bola pri bicykli, keď z neho spadla poškodená a zobrala jej mobilný telefón, ktorý jej pri páde z bicykla vypadol. Nepochybnila skutočnosť, že ona ako aj obžalovaná boli u svedka T. N. a potvrdila, že práve tento svedok, potom keď sa s ním vrátili na miesto činu, zobral bicykel.

Pokiaľ obžalovaná spochybňovala výpoveď poškodenej a poukázala na to, že ani pri konfrontácii s touto poškodenou ju neoznačila ako páchatelku trestného činu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že poškodená popísala páchatelov trestného činu ako osoby rómskeho pôvodu, pričom uviedla, že tam boli dve dospelé osoby a mali so sebou jedno alebo dve deti. S touto jej výpoveďou korešponduje aj výpoveď svedkyne L. R., ktorá uviedla, že keď boli na mieste činu, bola tam ona a V. Q. (obžalovaná), ktorá mala so sebou detský kočík a svoje dieťa.

S poukazom na tieto skutočnosti vina obžalovanej potom bola vykonaným dokazovaním preukázaná.

Po vykonanom dokazovaní súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovanej ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c/ Tr. zák., keď si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe.

Pri veci, ktorú mal iný pri sebe, sa nerozumie len vec ktorú má bezprostredne pri sebe, ale aj vec ktorú má v bezprostrednej blízkosti, za čo vypadnutý mobil možno považovať.

Preto ani odvolací súd nepochybnil právnu kvalifikáciu konania obžalovanej súdom I. stupňa.

Čo sa týka uloženého trestu, tento považoval odvolací súd za uložený v rozpore s ustanovením § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por., keď súd I. stupňa pri osobe obžalovanej zistil existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák. a následné ukládanie trestu odňatia slobody v súlade s kritériami uvedenými v § 38 ods.4 Tr. zák., teda pri úprave zákonom stanovenej trestnej sadzby a to tak, že dolnú hranicu trestnej sadzby súd I. stupňa zvýšil o jednu tretinu.

Obžalovaná už bola v minulosti odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b/ Tr. zák. a to trestným rozkazom Okresného súdu Komárno z 30.04.2010 sp. zn. 2T/62/2010 a bol jej uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky t.j. do 13.05.2012. Zároveň jej bolo uložené aj obmedzenie a to povinnosť uhradiť zameškané výživné.

Odvolací súd skúmal, či sa v skúšobnej dobe osvedčila alebo nie, keďže sa na ňu nevzťahovala amnestia prezidenta republiky z 02.01.2013 a dospel k záveru, že dlžné výživné neuhradila a prejednávaneho prečinu sa dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, keď skutok spáchala v decembri 2010 a hore uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 13.05.2010. V tomto prípade môže súd I. stupňa do dvoch rokov od skončenia skúšobnej doby rozhodnúť o osvedčení sa resp. o neosvedčení sa odsúdenej v skúšobnej dobe.

S poukazom na tieto skutočnosti, že sa prečinu dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a s poukazom na ustanovenie § 49 ods.2 Tr. zák., podľa ktorého ustanovenia ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia mu nemôže opätovne podmiennečne odložiť výkon trestu, už toto považoval za ustanovenie, ktoré je v neprospech obžalovanej a preto toto predchádzajúce odsúdenie nepovažoval aj za priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák.

Keďže neboli zistené žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti odvolací súd vychádzajúc z trestnej sadzby za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., ktorá je 0 až 2 roky, za primeraný na prevýchovu obžalovanej považoval trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Odvolací súd skúmal aj možnosť uloženia obžalovanej iného druhu trestu, ako trestu odňatia slobody, avšak v jej prípade nepovažoval iné druhy trestu uvedené v Trestnom zákone za postačujúce vzhľadom aj k tomu, že už bola postihovaná aj za priestupky proti majetku.

Na výkon trestu odňatia slobody obžalovanú podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože nebola v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.